

فصلنامه بین المللی قانون یار

License Number: ۷۸۸۶۴ Article Cod: ۲۰۱۹S۳D۱۲SH۱۰M ISSN-P: ۲۰۳۸-۳۷۰۱

اصول اساسی حقوق بیمار

(تاریخ دریافت ۱۳۹۸/۰۵/۲۵، تاریخ تصویب ۱۳۹۸/۰۹/۱۵)

دکتر فاطمه باستانی^۱

گروه الهیات، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال، تهران

میلاذ رضائی

کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، گروه حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران غرب، تهران

چکیده

یکایک افراد جامعه متعهد به حفظ و احترام به کرامت انسان‌ها می‌باشند. این امر در شرایط بیماری بیشتر رخ می‌نمایاند و اهمیت خود را بروز می‌دهد. چرا که بیماران از گروه‌های آسیب‌پذیر اجتماع هستند. لذا احترام به حقوق آنان و تعیین چهارچوب قانونی برای آنها و رعایت قانون مذکور رضایت مندی بیماران را سبب می‌شود. امروزه محترم شمردن حقوق اساسی بیماران به عنوان افراد بشر کاملاً ضروری است. در گذشته نقش بیمار به انسانی ضعیف که محروم از تصمیم‌گیری و عدم استقلال است تعبیر می‌شد و پزشک و دیگر افراد تیم بهداشتی - درمانی برای او تصمیم‌گیری می‌کردند؛ اما امروزه این تفکر منسوخ شده، و بیماران به دلایل مختلف از قبیل افزایش سطح آگاهی و تحصیلات و...، بیشتر از قبل درگیر مراقبت‌های بهداشتی خود هستند. سازمان جهانی بهداشت نیز، موارد و نکات مربوط به حقوق بیمار را با شرح و تفصیل بیان نموده و درعین حال حداقلی را نیز برای آن تعیین کرده است و سپس کشورهای مختلف را برای توسعه این حداقل‌ها بر اساس شرایط اجتماعی و فرهنگی خود تشویق نموده است. در ایران نیز منشور حقوق بیماران تدوین گشته است. لذا بر همین

^۱ نویسنده مسئول

اساس بیمار حق دارد: خدمات مطلوب سلامت را که مبتنی بر حفظ اسرار است که برای کادر پزشکی در مراحل مختلف درمان فاش می‌شود، احترام به حریم خصوصی بیمار، رعایت اصل اختیار، اصل رازداری و عدم انجام اقدامی که بدون رضایت آگاهانه‌ی شخص بیمار است مگر در موارد خاص. همچنین به دلیل پیچیدگی معالجات، بیمار حق دارد در مواردی مثل انتخاب پزشک، نوع درمان و آگاهی از خطرات احتمالی اعمال پزشکی، ترک بیمارستان، و مطالعه‌ی پرونده‌ی پزشکی خود، اطلاع از هزینه‌ها و ادعای خسارت، این حق را دارد که خود بیندیشد و تصمیم‌گیری نماید.

